

Un crit de Germania

El país i el futur guien l'espectacle 'Germanies 2007', que Lluís Llach estrenarà el 6 de maig a València amb uns convidats que serà difícil de tornar a reunir en un mateix escenari: el contratenor Xavier Torra, la cantant Lucrecia i cinc corals infantils dels Països Catalans.

Darrere la recepció del Palau de la Música Catalana, hi ha una petita sala d'assigs, en forma de minúscul teatre romà. Una seixantena de nois i noies de deu anys a setze seuen a l'extrem dels seients vermells de la platea i drecen l'esquena tant com poden. Lluís Vilamajó, director del Cor Infantil III de l'Orfeó Català, marca el to amb el piano de cua.

Poc després un reparteix les partitures entre els cantaires. Sobre la partitura, el títol, *El futur dels nens*, i els responsables: "Música:

Ll. Llach. Lletra: M. Martí i Pol".

"Vull somiar el demà..." comencen. Vilamajó els interromp. "Recordeu el que va dir el Lluís... Cal cantar més fort. Cal que us ho cregueu". Un altre cop "Vull somiar el demà...". "Molt bé -talla Vilamajó-, ara m'ho crec jo, però els milers de persones del públic, no". Els nens aixequen la veu fins que el somni es fa realitat.

Aquesta escena es repeteix -amb petites diferències- en un liceu de Perpinyà, al local d'assaig del cor del Misteri d'Elx, al monestir ma-

llorquí del Lluç i a la capital del Baix Cinca, on es reuneixen setmanalment els cantaires de l'Institut Musical de Fraga.

En total, dos-cents infants formaran part de l'espectacle *Germanies 2007*, un invent musical de Lluís Llach que s'estrenarà el 6 de maig, a la Plaça de bous de València.

Un recital i una cantata. El muntatge, que Canal 33 emetrà en directe a les 20.30, tindrà dues parts molt diferents. La primera és un recital de Lluís Llach, que in-

clourà les seves cançons més representatives des dels seus inicis: “Com que l'espectacle parla d'anar cap al futur –explica Llach– farem una revisió de les cançons que he fet des del 1967 al 2000”. Una dotzena de cançons que el cantant de Verges interpretarà per ordre cronològic amb els músics que l'acompanyen habitualment i en una escenografia senzilla.

La segona part és l'espectacle que Llach ha ideat expressament per al 6 de maig, animat i abonat per Acció Cultural del País Valencià i la Institució Joan Fuster, que organitzen l'acte. Segons Llach, *Germanies 2007* és una mena de cantata “en què apareixen personatges creats pensant en els Països Catalans i que representen el passat, el present, el demà immediat i el futur”. D'estructura, *Germanies 2007* és, més que mai, “una suite de cançons: l'una darrere l'altra, les peces es necessiten, dinàmicament i semàntica”.

L'escenografia i els músics seran diferents de la primera part. Llach ha pensat l'obra per interpretar-la en directe i per això ha triat un equip de col·laboradors molt concret. De l'escenografia, se'n fa càrrec Lluís Danés, del so Didier Richart, i dels llums, Jordi Teixidor. El tipus d'espectacle, amb diferents cantants, i el protagonisme dels dos-cents nens en tres peces feia la producció molt complexa. Per això Llach ha buscat la col·-

ARXIU

laboració de Luís Rigou, un argentí establert a França, que ja havia treballat amb ell a *Un pont de mar blava*. A més de produir, Rigou també participa en el concert com a flautista. Als teclats hi haurà Julio Lobos, a les guitarres Jordi Armengol i Jean Paul Du Peyron, i a la percussió Nan Mercader. Per aconseguir un directe encara més espectacular hi haurà tres trombons (Pep Moliner, Jordi Jiménez i Òscar F.), un violí (Simone Lambregts) i un violoncel (Quim Alabau). Durant quatre mesos els músics ha assajat i perfilat cadascuna de les cançons en una sala de con-

certs de Mataró. Però el veritable resultat, la fusió més complexa entre el conjunt instrumental amb el cor infantil de dos-cents nens, no es va sentir fins l'1 de maig, al Palau de la Música Catalana.

La història. Explica Llach que, quan va tenir perfilats els personatges de la cantata i el que representaven, va anar a parlar amb Miquel Martí i Pol, perquè li escrigués les lletres. El poeta de Roda de Ter va acceptar-ho de seguit.

“El primer personatge –diu Llach– prova de representar l'ànima d'un país al llarg del temps”.

Dalt, trenta noies del liceu Joan Lurçat de Perpinyà participaran en 'Germanies 2007'. A la pàgina anterior, assaig de Lluís Llach amb els músics d'aquest muntatge, en un local de Mataró.

Per què Germanies 2007?

Germanies sona a revolta. L'alçament que, a principi del segle XVI, començà la burgesia del Principat, i que seguidament van radicalitzar els llauradors valencians i mallorquins, dona nom a l'espectacle musical que Lluís Llach estrenarà a la Plaça de Bous de València el dia 6 de maig. L'any 2007 en farà tres-cents de la batalla d'Almansa, i és, doncs, una altra al·lusió reivindicativa: la derrota, el 25 d'abril del 1707, de les tropes de l'Arxiduc d'Àustria sota l'exèrcit de Felip V, comandat pel Duc de Berwick, va ser decisiva perquè València caigués en mans felipistes el 8 de maig, i seguidament Xàtiva –que fou cremada–, i la resta del Regne de València. Aquesta data, amb l'abolició dels furs valencians (varen ser totalment anul·lats i el país va dependre absolutament de Castella), fou també l'antecedent

del que havia d'esdevenir-se l'onze de setembre de 1714, quan caigué Barcelona i les constitucions catalanes foren abolides pel decret de Nova Planta.

Quan Lluís Llach explicava, en una conferència de premsa, que el títol *Germanies 2007* era molt adient, perquè ens trobem en un moment de “trinxeres culturals”, no s'imaginava pas que la Diputació de València li donaria la raó i declararia nul el contracte de lloguer de la Plaça de Bous fet per Acció Cultural del País Valencià –l'entitat que organitza l'acte– tot al·legant que “aquest tipus d'actes s'utilitzen per insultar les institucions i autoritats valencianes”. Al final, es farà el mateix acte previst inicialment, però serà Lluís Llach qui 'llogarà' el recinte taurí (vegeu-ne més informació a la pàgina 29). **A. M.**

A la dreta, Lluís Llach, en els assaigs del muntatge que estrenarà a València el dia 6 de maig. L'espectacle començarà a les 20.30.
A sota, el teclista Julio Lobos toca l'acordió. El muntatge incorpora un bon nombre d'instruments: flautes, trombons, un violí, un violoncel...

Aquesta ànima, la simbolitzarà el contratenor Xavier Torra. Segons Llach, aquest músic era ideal per al paper: "Des del primer moment vaig pensar en Torra per a aquest paper, per la manera de ser a l'escenari i perquè l'ambigüitat de la veu del contratenor em semblava adequada per representar una cosa tan difícil de figurar com l'ànima d'un país".

Llach mateix farà el personatge del present i explicarà com entén el nacionalisme, avui: "És fonamental que el concepte de nació o país s'entengui d'una altra manera de com s'ha entès aquests últims vint anys. Des d'una visió progressista i de futur, són les nacions i els símbols que han d'estar al servei del ciutadà i no a l'inrevés". La lletra del present és l'única que ha escrit en Llach mateix.

El demà immediat ("estem joiosament condemnats a la societat de la diversitat", diu Llach) serà la Lucrècia. Pel músic, aquest personatge també era evident: "Posar-la en una cantata sobre els Països Catalans ja ho deia tot. Així podia fer que cantés una cançó d'amor prou ambigua perquè tant pugui ser a una persona com a un país".

El futur seran els infants. Com que es parla del futur dels Països Catalans, calia que foren nens de tot arreu. "Això ha estat un gran mullader i una aventura magnífica", diu Llach. El director del Cor

Infantil III de l'Orfeó Català, Lluís Vilamajó, que dirigirà els dos-cents infants a *Germanies 2007*, explica que el treball amb els cors ha estat difícil: "Els nens s'han d'adaptar una mica i el Lluís també. Ell ha treballat amb cada cor. La qüestió no és de trobar-nos tots el dia abans del concert i cantar plegats, sinó de preparar-ho durant mesos, inclosos l'assaig general del dia 1 de maig".

Els nens, a més, protagonitzaran l'espectacle, perquè cantaran tres temes tots sols. Llach els ha hagut de visitar tots ("El país no és tan petit quan l'has de recórrer de nord a sud i d'est a oest") per explicar-los què volia d'ells.

Aquestes visites, segons la directora de l'Institut Musical de Fraga, Montserrat Virgili, han estat molt positives: "El dia 30 de març va venir a Fraga i lluny de comportar-se com el músic reconegut que és, ens ho va fer molt fàcil. Va reconèixer que la nostra coral era la que havia de treballar més, però precisament la seva sinceritat i la seva paciència es va

MARC VILA

convertir en el millor estímul".

Al liceu Joan Lurçat de Perpinyà, l'experiència també ha mogut enrenou. Els joves d'aquest cor tenen en el seu repertori una cançó de Llach i els ha decebut que l'espectacle només inclogui veus blanques. Això fa que els nois, massa grans, no hi puguin participar, i només puguin anar a València trenta noies de quinze anys a dinou.

Segons Vilamajó, per a les corals aquest projecte és un treball molt beneficiós d'obertura: "Els cors viuen acostumats a un tipus de repertori, i ara cantaran diferent, a l'aire lliure, amb il·luminació i amb instruments de rock". Però Vilamajó també creu que Llach ha hagut d'esforçar-se per treballar amb ells: "Hi ha moltes coses que canvien quan no hi ha taula de mescleres i que s'han de preparar: l'equilibri entre les primeres veus, les segones i les terceres, els volums o l'articulació del text".

Ara, sí que veuen ben clar que no s'unificarà l'accent dels nens: "No sabem ben bé què, però estem segurs que la barreja d'accents aportarà alguna cosa musicalment interessant a l'espectacle", diu Llach.

Àlex Milian
 (amb informacions d'Anna Sàez i Pere Codonyan)

MARC VILA